

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvnionis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De iis, quæ ad Communionem pertinent post quam peracta est, cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

C A P. III.

De iis, quæ ad Communionem pertinent,
postquam peracta est.

§. I.

An statim à Communione comedere licet.

Licet maximè consulendum sit à peracta Communione, non statim ad comedendum evolare; tamen id in præcepto non est. & Nec obstat capitulum Tribus gradibus de Consec. distinct. 2. ubi ei, qui mane sumpsit Eucharistiam, præcipitur jejunium usque ad sextam: & ei, qui sumpsit tertia, vel quarta hora, idem præcipitur usque ad vesperam: non obstat,

a Valente
aliisque
quos citat
& sequitur Laym
l. 5. tr. 4 c.
6. n. 23. fin
ne & Mar
chin. de
ord. te. 3.
p. 3. c. 3.
fine.

H 2 inquam.

136

Cap. 3. § 1.

inquam, quia, is Canon jam est
usu abrogatus.

§. 2.

An statim ab accepta Commu-
nione expuere liceat.

2 **C**ertè congruum est expu-
stare aliquantisper: diu
enim necesse non est: cum spe-
cies Sacramentales, natura sua,
in stomacho cito corrumpantur:
nihilominus, statim postquam
non est periculum, quod aliquod
fragmentum in ore remanserit;
expuere, non est illieitum:
quia nullum, hac de re præcep-
tum extat.

a March.
ibid.

§. 3.

An aromata ruminare, ad evocan-
candum phlegma, lineaat, sta-
tim à Communione.

3 **L**icere, sicut licet expuere,
quia nullum præceptum
est

est in oppositum, colligi potest
ex modo dictis §. præcedenti.
Et Confirmatur: nam sputum,
seu saliva ex capite defluit in os:
ut habet, præter Medicos, S.
Gregorius ^a Non est igitur cur
timeatur irreverentia sacris spe-
ciebus, quæ, dum indigestæ
sunt, in stomacho resident. Il-
lud autem phlegma, quod Ma-
stice, Pipere, Tabbacco, vel si-
mili evocatur; sputum est, & sa-
liva. Nam si quando adhibea-
tur aliquid ejusmodi, ut vomitus
à stomacho excitetur; longè alia
ratio est: de quo jam subdo.

^a S. Greg.^{Hom. 10.}^{lib I. in}^{Ezech. an-}
^{te mediū.}

§. 4.

Quando nam liceat Infirmo post
peractam Communionem,
evomere.

4 **A**ccidit nonnunquam ut
sumpta Communione,
indigeat quis vomitum provo-
care. Quando nam id licebit?

H₃ Puto

a Jo. Sanc-
 tini select. d: 38. n. 2.
 tunc sacræ species digestæ & re-
 gulariter sunt. Dixi (regulari-
 ter) nam ceterū in valido sto-
 macho, vel in minori quantita-
 te, citius: in infirmiore, vel in
 majori quantitate, tardius dige-
 stio illarum fieri poterit. Novi
 ego infirmum, qui integrum sa-
 crum orbem, post medium ho-
 ram, & aliquanto plus, superven-
 iente singultu, evomuit. Si
 quando ergo tibi post horam
 provocanti, id etiam occurrit;
 per accidens erit: & illud de il-
 lis sacris speciebus fiat, quod
 diximus supra c. 2. § 5 n 14.

§ Dixi iterum (regulariter)
 quia in casu veneni licet evome-
 re etiam statim à communione.
 Quando enim moneretur quis,
 quod species à se sumptæ vene-
 natæ fuerint; poterit statim. Et
 quidem tunc de iis adaptari po-
 terit illud, quod in simili dixit

S Tho-

3. Thomas : b Calix vitæ verti in b s. Th. in
mortem non debet. Idem pro- 3 p. q. 83.
pter paritatem rationis esset si art. 6. ad 3
venenum fuerit immixtum in ab-
lutione , vel quocunque cibo,
quem quis post communionem
sumpsierit.

6 Sed quid si Fidelis jam pro-
ximè Eucharistia refectus inci-
dat in febrim, vel similem mor-
bum , propter repletionem v.g.
di ci externi , ac Medicus vomi-
tum consular : vel ipse met expe-
riencia novit vomitu sibi sedari
malum consueuisse ? Dico , si
grave sit malum, ita ut ni statim
a Communione evomat , jure
timeatur mors , vel gravissima
infirmitas ; eandem esse ratio-
nem, ac de veneno: jam enim vi-
cem veneni gerunt ii pravi hu-
mores in stomacho : casum ta-
men raro evenire in facto posse
censo. Regulariter ergo erit
tandem expectandum , quandiu
judicabitur sacras species in sta-

H + mache

140 Cap. 2. § 5.

macho fuisse corruptas, hoc est
unam horam communiter, ut
modo dictum est.

§. 5.

An sit novum, vel maius pecca-
tum illud, quod ipsa die Com-
munionis commit-
titur.

SE O die, quo communicas
diligentius in virtutum
actibus te exercere, decentius
esse, quis ambigit? At nec esse
novum peccatum, nec mortali-
ter saltem aggravari illud, quod
eo die patratur, quo communi-
casti; mihi, & omnibus certum
esse debet: citra enim contem-
plum (cum quo semper esset no-
vum mortale) unde addi possit
tam rigorosa gravitas non ap-
paret.

§. 6. An

§. 6.

*An post peractam communio-
nem liceat eodem die ad
uxorem accedere.*

Ex bono fine, ut ex amore prolis, vel ad evitandum incontinentiae periculum, vel ad reddendum debitum, licere non est dubium. Quæstio igitur solum est: an sit veniale debitum petere causa solius voluptatis. Esse veniale docet Silvester, An-

a March.
gelus, Beja apud Marchinum. de ord. tr.

* Nullum esse peccatum tenet Sanchez : b & meritò, quia, n. 15.
quamvis sanum sit consilium eo b Sanchez.
die abstinere; tamen non est unde prohibetur: dummodo non de matr.
fiat statim à communione: tunc 19. d 13.
enim magna videretur irrever- c Sanchez
tentia. ibid. n. 8.

7 Dices, idem Sanchez, c ut d Sup. o. 2.
nos supra dictavimus, docet es- §. 1 n. 5.
se regulariter veniale accedere in fin. ad

142 Cap. 3. §. 6.

ad Eucharistiam post copulam exactam ob delectationem: ergo per ipsum debet esse etiam venialē accedere ex voluptate ad uxorem post accessum ad Eucharistiam: par enim irreverentia apparet utrobius, vel certe utrobius nulla. Respondeo negando adesse parem rationem: nam copula habita ex delectatione solet asserre, ut ibidem diximus, ex eodem Sanchez, mentis hebetudinem, magnamque distractionem, quæ voluntaria distractio in bona sententia superius & allata, ab eo qui communicat propter reverentiam fugienda est: at, peracta jam communione, mentem ad alia negotia sponte distrahere non prohibemur.

¶ Cap. I.
§. 5. n. 13.

CAP. IV